SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 2014

1195/2014

Laki

rahoitusvakausviranomaisesta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty perustuslain 87 §:ssä määrätyllä tavalla, säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään rahoitusvakausviranomaisesta, sen hallinnosta, vakausmaksusta ja talletussuojasta sekä rahoitusvakausrahaston tilinpäätöksestä ja tilintarkastuksesta.

2 §

Rahoitusvakausviraston toimiala

Rahoitusvakausvirasto, jäljempänä *virasto*, toimii kansallisena kriisinratkaisuviranomaisena rahoitusmarkkinoiden vakauden varmistamiseksi ja taloudellisiin vaikeuksiin joutuneiden luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten toiminnan uudelleenjärjestämiseksi.

Virasto kuuluu valtiovarainministeriön hallinnonalaan ja viraston ohjaus kuuluu ministeriölle. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset viraston hallinnollisesta asemasta.

Virasto hallinnoi valtion talousarvion ulkopuolista rahoitusvakausrahastoa, jäljempänä *rahasto*, joka muodostuu 4 luvussa tarkoitetusta vakausmaksuina kartutettavasta kriisinratkaisurahastosta ja 5 luvussa tarkoitetusta talletussuojamaksuina kartutettavasta talletussuojarahastosta.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *EU:n kriisinratkaisuasetuksella* yhdenmukaisten sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 806/2014;

2) *valtiosopimuksella* vakausmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehtyä euroalueen jäsenvaltioiden ja sopimukseen liittyneiden muiden EU:n jäsenvaltioiden keskinäistä sopimusta;

HE 175/2014
TaVM 20/2014
EV 191/2014

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/49/EU (32014L0049); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 149
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

3) *kriisinratkaisulailla* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta annettua lakia (1194/2014);

4) *luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua laitosta;

5) *sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineellä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaamista;

6) *ryhmällä* kriisinratkaisulain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettua ryhmää;

7) *vakausmaksulla* kriisinratkaisurahastoon kerättäviä kansallisia maksuja;

8) *EU:n vakausmaksulla* kriisinratkaisurahastoon EU:n kriisinratkaisuasetuksen nojalla kerättäviä ja siirrettäviä maksuja;

9) *maksuvelvollisella* kriisinratkaisulain 1 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuja luottolaitoksia;

10) *talletuspankilla* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 8 §:ssä tarkoitettua talletuspankkia;

11) *talletuksella* talletuspankissa tilillä olevia ja tilille vielä kirjautumattomia maksujenvälityksessä olevia saamisia ja niille tämän lain 5 luvun 10 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen tekemiseen mennessä talletussopimuksen mukaisesti kertyneitä korkoja; talletuksella ei kuitenkaan tarkoiteta saamista:

a) joka perustuu arvopaperimarkkinalain (746/2012) 2 luvun 1 §:ssä tarkoitettuun arvopaperiin; tai

b) jonka pääoman talletuspankki on sopimusehtojen mukaan oikeutettu tai velvollinen suorittamaan takaisin muusta arvosta kuin saamisen nimellisarvosta;

12) *korvauskelpoisella talletuksella* muita talletuksia kuin:

a) julkisyhteisön talletuksia;

b) toisen luottolaitoksen, sijoituspalveluyrityksen, rahastoyhtiön, vaihtoehtorahastojen hoitajan ja rahoituslaitoksen omaan lukuunsa tekemiä talletuksia;

c) vakuutusyhtiön, vakuutusyhdistyksen, eläkesäätiön ja vakuutuskassan talletuksia;

d) talletuksia, jotka perustuvat rikoslain (39/1889) 32 luvussa tarkoitetulla rikoksella saatuihin varoihin; jos edellä mainittua rikosta koskeva esitutkinta tai oikeudenkäynti on vireillä, rahasto voi lykätä korvauksen suorittamista tuomioistuimen lainvoimaiseen päätökseen asti;

e) sijoituspalvelun tarjoajan nimissä olevalla sijoituspalvelulain 9 luvun 3 §:n 1 momentissa tarkoitetulla asiakasvarojen tilillä olevia talletuksia;

f) talletuksia, joiden omistajan henkilöllisyyttä ei voida selvittää rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen estämisestä ja selvittämisestä annetun lain (503/2008) 2 luvun mukaisesti;

g) luottolaitoksen liikkeeseen laskemia vieraan pääoman ehtoisia arvopapereita ja velkakirjasta aiheutuvia velvoitteita;

13) *rahoitusmarkkinoilla toimivalla oikeushenkilöllä* Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 4 §:ssä tarkoitettua valvottavaa tai 5 §:ssä tarkoitettua muuta finanssimarkkinoilla toimivaa;

14) *korvattavalla talletuksella* sitä osaa korvauskelpoisesta talletuksesta, joka voidaan korvata 5 luvun 8 §:n nojalla;

15) *tallettajalla* talletussopimuksessa tilinomistajaksi merkittyä luonnollista tai oikeushenkilöä taikka kuolinpesää tai muuta sellaista useamman henkilön yhteenliittymää, jollei jäljempänä 2 momentista muuta johdu;

16) *talletussuojamaksulla* talletuspankeilta talletussuojarahaston kartuttamiseksi kerättävää maksua;

17) *EU:n vakavaraisuusasetuksella* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 575/2013.

Edellä 1 momentin 15 kohtaa sovellettaessa tallettajana pidetään:

1) kutakin talletussopimuksessa tilinomistajaksi merkittyä tämän suhteellista osuutta tilillä olevien varojen mukaisesta määrästä, jos tilinhaltijoita on useita;

2) sitä, jolle tilillä olevat varat kuuluvat, jos:

a) tämä on tiedossa 5 luvun 9 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä tehtäessä;

b) tilisopimukseen on tilinomistajaksi merkitty muu kuin 1 momentin 12 kohdan e alakohdassa tarkoitettu sijoituspalvelun tarjoaja; ja

c) tiliä käytetään muiden kuin tilinomistajalle kuuluvien varojen säilyttämiseen.

4 §

Tehtävät

Viraston tehtävänä on:

1) hoitaa sille kriisinratkaisulaissa säädettyjä tehtäviä ja valvoa lain noudattamista yhdessä Finanssivalvonnan kanssa;

2) EU:n kriisinratkaisuasetuksen mukaisesti osallistua sen 42 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston työhön, tehdä yhteistyötä kriisinratkaisuneuvoston kanssa ja toimittaa kriisinratkaisuneuvostolle sen tehtävien suorittamiseksi tarvittavat tiedot;

3) huolehtia EU:n kriisinratkaisuasetuksessa tarkoitettujen vakausmaksujen maksuosuuksien laskemisesta, maksujen keräämisestä ja hallinnoimisesta sekä maksujen siirtämisestä mainitussa asetuksessa tarkoitettuun rahastoon;

4) huolehtia kriisinratkaisuneuvoston hallinnollisten kustannusten kattamiseksi perittävien maksujen keräämisestä ja siirtämisestä kriisinratkaisuneuvostolle;

5) panna täytäntöön kriisinratkaisuneuvoston EU:n kriisinratkaisuasetuksen nojalla tekemät päätökset;

6) huolehtia 5 luvussa tarkoitetuista talletussuojarahaston tehtävistä, kerätä talletussuojamaksut ja hallinnoida niitä sekä päättää maksuvelvollisuuden alkamisesta;

7) valmistella yhdessä valtiovarainministeriön kanssa EU:n kriisinratkaisuasetuksen 73 artiklassa tarkoitetun lainan tai muun tuen myöntämistä asetuksessa tarkoitetulle rahastolle;

8) tehdä esityksiä ja aloitteita rahoitusalan kriisinratkaisua koskevien säännösten ja määräysten kehittämisestä;

9) huolehtia sille luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetyistä tehtävistä;

10) tehdä yhteistyötä muiden viranomaisten kanssa;

11) huolehtia tehtäväalueeseensa liittyvästä koulutuksesta;

12) huolehtia muussa laissa tai asetuksessa sille säädetyistä tehtävistä.

Viraston toiminnan tavoitteista ja tehtävistä säädetään lisäksi kriisinratkaisulaissa ja EU:n kriisinratkaisuasetuksessa.

2 luku

Hallinto

1 §

Johtaminen

Virastoa johtaa ylijohtaja, jonka nimittää ja erottaa valtioneuvosto. Ylijohtaja vastaa viraston tavoitteiden saavuttamisesta ja toiminnan kehittämisestä sekä tuloksellisuudesta.

Ylijohtajan toimikausi on viisi vuotta ja hänet voidaan valita enintään kahdelle perättäiselle toimikaudelle.

Kelpoisuusehtona ylijohtajan virkaan on virkaan soveltuva ylempi korkeakoulututkinto, tehtävän edellyttämä monipuolinen kokemus ja rahoitusmarkkinoiden tuntemus sekä käytännössä osoitettu johtamistaito ja johtamiskokemus.

Ylijohtajan ollessa estynyt hänen sijaisenaan toimii valtiovarainministeriön hänen sijaisekseen nimittämä viraston virkamies.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä ylijohtajan sijaisen nimeämisestä.

2 §

Ratkaisuvalta

Ylijohtaja ratkaisee virastossa ratkaistavat asiat, jollei jäljempänä erikseen toisin säädetä.

Ylijohtaja vahvistaa viraston työjärjestyksen.

Viraston tulee tehdä valtiovarainministeriölle esitys sellaisesta kriisinratkaisulaissa tarkoitetusta päätöksestä, jonka täytäntöönpano edellyttää lainanottoa. Lainanotosta säädetään 3 luvun 8 §:ssä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä viraston johtamisesta ja ratkaisuvallasta.

3 §

Riippumattomuus

Viraston toiminta on järjestettävä siten, että sen riippumattomuus ja puolueettomuus tehtävien hoitamisessa on turvattu.

Viraston virkamiehen on oltava tehtävässään riippumaton luottolaitoksista, sijoituspalveluyrityksistä ja niiden kanssa samaan ryhmään kuuluvista yrityksistä eikä hän saa kuulua niiden hallintoneuvostoon, hallitukseen, edustajistoon, isäntiin tai tilintarkastajiin eikä olla niihin palvelus- tai toimeksiantosuhteessa.

Esteellisyydestä säädetään hallintolaissa (434/2003).

4 §

Neuvottelukunta

Virastolla on viraston, valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan nimeämistä edustajista koostuva neuvottelukunta, jonka tehtävänä on varmistaa mainittujen viranomaisten välinen yhteistyö ja tiedonvaihto. Neuvottelukunnan asettaa valtiovarainministeriö kolmeksi vuodeksi kerrallaan tässä pykälässä mainittujen viranomaisten ehdotuksesta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä neuvottelukunnan kokoonpanosta ja tehtävästä.

5 §

Virkamiehet

Virastolla on oltava tehtäviensä asianmukaiseksi hoitamiseksi riittävä määrä henkilöstöä. Virkamiehet nimittää ylijohtaja.

Asiantuntijoina toimivien virkamiesten kelpoisuusvaatimuksena on soveltuva korkeakoulututkinto ja laaja perehtyneisyys alaan.

Muilta osin virkamiehistä säädetään valtion virkamieslaissa (750/1994).

Valtioneuvosto voi päättää 1 momentista poiketen, että viraston virkamieheksi voidaan nimittää määräaikaiseen virkasuhteeseen valtiovarainministeriön, Suomen Pankin tai Finanssivalvonnan virkamies tämän suostumuksesta. Esityksen nimityksestä tekee ylijohtaja kuultuaan virkamiehen työnantajaa.

6 §

Ilmoitusvelvollisuus

Ylijohtajan on ennen virkaan nimittämistä annettava selvitys:

1) elinkeinotoiminnastaan;

2) omistuksestaan yrityksissä ja merkittävästä muusta varallisuudestaan;

3) veloistaan, takauksistaan ja muista vastuusitoumuksistaan;

4) muista sidonnaisuuksistaan, joilla voi olla merkitystä arvioitaessa hänen edellytyksiään hoitaa virkaan kuuluvia tehtäviä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös sellaiseen virkaan nimitettävään, jolla virkatehtävissään on muutoin kuin satunnaisesti pääsy rahoitusmarkkinoita taikka yksityisten yhteisöjen tai henkilöiden taloudellista asemaa tai liikesalaisuutta koskeviin salassa pidettäviin tietoihin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu selvitysvelvollisuus koskee myös sitä, joka nimitetään virkasuhteeseen hoitamaan 1 tai 2 momentissa tarkoitettuun virkaan kuuluvia tehtäviä.

Virkamiehen on viivytyksettä ilmoitettava selvityksen sisältämissä tiedoissa tapahtuneista olennaisista muutoksista, korjattava niissä havaitsemansa puutteet sekä tarvittaessa täydennettävä antamaansa selvitystä. Hänen on tarvittaessa myös muuten viraston pyynnöstä annettava tietoja 1 momentissa tarkoitetuista seikoista.

Viraston ylijohtajan ja virkamiehen on ilmoitettava valtiovarainministeriön luetteloon luottolaitokselta, sijoituspalveluyritykseltä tai niiden ryhmään kuuluvalta yritykseltä saamastaan luotosta taikka tämän hänen puolestaan myöntämästä takauksesta tai muusta vastuusitoumuksesta.

Viraston ylijohtajan ja virkamiehen on ilmoitettava säännellyllä markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena Suomessa olevia osakkeita ja sellaisia rahoitusvälineitä, joiden arvo määräytyy kyseisten osakkeiden perusteella, koskevat tiedot valtiovarainministeriön ylläpitämään luetteloon 7 §:n mukaisesti.

Selvityksen sisältämät tiedot 1 momentin 1—3 kohdassa tarkoitetuista seikoista ovat salassa pidettäviä. Jokaisella on kuitenkin oikeus saada tietoja 6 momentissa tarkoitetusta luettelosta.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä tavasta, jolla selvitys on annettava.

7 §

Sisäpiiri-ilmoitus

Viraston ylijohtajan ja virkamiehen on tehtävä sisäpiiri-ilmoitus yhden kuukauden kuluessa siitä, kun hän aloitti tehtävässään.

Edellä 1 momentissa tarkoitetun ilmoitusvelvollisen on mainittava sisäpiiri-ilmoituksessa:

1) vajaavaltainen, jonka edunvalvoja ilmoitusvelvollinen on;

2) yhteisö tai säätiö, jossa ilmoitusvelvollisella tai 1 kohdassa tarkoitetulla vajaavaltaisella on suoraan tai välillisesti määräysvalta;

3) ilmoitusvelvollisen omistamat sekä 1 kohdassa tarkoitetun vajaavaltaisen ja 2 kohdassa tarkoitetun yhteisön tai säätiön omistamat säännellyllä markkinalla tai monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä kaupankäynnin kohteena Suomessa olevat osakkeet ja sellaiset rahoitusvälineet, joiden arvo määräytyy kyseisten osakkeiden perusteella.

Sisäpiiri-ilmoitukseen on sisällytettävä asianomaisen henkilön, yhteisön tai säätiön yksilöimiseksi tarvittavat tiedot sekä osakkeita ja muita rahoitusvälineitä koskevat tiedot.

Edellä 2 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja tietoja ei tarvitse ilmoittaa siltä osin kuin ne koskevat asunto-osakeyhtiötä, asunto-osakeyhtiölain (1599/2009) 28 luvun 2 §:ssä tarkoitettua keskinäistä kiinteistöosakeyhtiötä, aatteellista tai taloudellista yhdistystä taikka voittoa tavoittelematonta yhteisöä. Jos yhteisö käy säännöllisesti kauppaa rahoitusvälineellä, sitä koskevat tiedot on kuitenkin ilmoitettava.

Ilmoitusvelvollisen on ilmoitettava virastolle neljäntoista päivän kuluessa seuraavista muutoksista:

1) 2 momentin 3 kohdassa tarkoitetuilla osakkeilla ja rahoitusvälineillä tehdyt hankinnat ja luovutukset, jos omistuksen muutos on vähintään 5 000 euroa;

2) muut tässä pykälässä tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuvat muutokset.

8 §

Toiminnan rahoitus

Viraston toiminnasta aiheutuvat kulut katetaan luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä kerättävinä maksuina, joista säädetään Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta annetussa laissa (1197/2014).

3 luku

Rahaston varat ja niiden sijoittaminen, kulut ja lainanotto

1 §

Rahaston varat

Rahaston varoja ovat vakausmaksut, talletussuojamaksut ja 5 luvun 4 §:ssä tarkoitetut liittymismaksut sekä niiden sijoittamiseksi hankitut varat ja niistä saadut tuotot.

2 §

Varojen erillään pito

Vakausmaksut ja niiden sijoittamiseksi hankitut varat ja niiden tuotot on pidettävä erillään talletussuojamaksuista ja liittymismaksuista sekä niiden sijoittamiseksi hankituista varoista ja niiden tuotoista.

3 §

Rahaston toiminnasta aiheutuvat kulut

Rahaston toiminnasta aiheutuvat kulut katetaan luottolaitoksilta ja sijoituspalveluyrityksiltä kerättävinä maksuina, joista säädetään Rahoitusvakausviraston hallintomaksusta annetussa laissa. Rahaston sijoitustoiminnasta aiheutuvat kulut katetaan rahaston varoista.

4 §

Rahaston varojen sijoitustoimintaa koskeva päätöksenteko

Viraston 4 ja 5 luvussa tarkoitetulla rahastolla on hallitus, joka päättää rahaston riskienhallinnasta, sijoitussuunnitelmista ja -periaatteista sekä ohjaa varojen sijoittamista. Valtiovarainministeriö nimittää hallituksen kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Hallituksessa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään kolme ja enintään viisi muuta jäsentä.

Kullekin jäsenelle nimitetään henkilökohtainen varajäsen.

Vähintään kaksi jäsentä sekä heidän henkilökohtaiset varajäsenensä on määrättävä luottolaitosten etujärjestöjen ja talletuspankkien yhteenliittymien ehdottamista henkilöistä. Valtiovarainministeriö voi vapauttaa hallituksen jäsenen tehtävästään. Valtiovarainministeriö vahvistaa viraston esityksestä jäsenten palkkiot sekä hallituksen esityksestä rahaston työjärjestyksen.

Hallitus on päätösvaltainen kolmen jäsenen tai varajäsenen sekä puheenjohtajan tai varapuheenjohtajan ollessa läsnä. Kullakin jäsenellä on yksi ääni. Asiat ratkaistaan yksinkertaisella äänestenemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee kokouksen puheenjohtajan ääni.

Mitä 2 luvun 6 ja 7 §:ssä säädetään ilmoitusvelvollisuudesta, sovelletaan myös hallituksen puheenjohtajaan, jäseneen ja varajäseneen.

Hallituksen puheenjohtajaan, varapuheenjohtajaan, jäseneen ja varajäseneen sovelletaan rikosoikeudellista virkavastuuta koskevia säännöksiä hänen suorittaessaan tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä. Vahingonkorvausvastuusta säädetään vahingonkorvauslaissa (412/1974).

5 §

Rahaston varojen sijoittaminen

Viraston on sijoittaessaan sen hallinnoimien rahastojen varoja huolehdittava sijoitusten turvaavuudesta maksuvalmiuden turvaavalla tavalla, tuotosta ja rahaksi muutettavuudesta sekä niiden asianmukaisesta hajauttamisesta. Rahaston hallituksen on laadittava rahaston varojen sijoittamista koskeva suunnitelma (*sijoitussuunnitelma*). Sijoitussuunnitelmassa on erityisesti otettava huomioon rahaston luonne ja sijoitustoiminnan vaatimukset. Sijoitussuunnitelmasta on käytävä ilmi, minkälainen hajautussuunnitelma rahastolla on, miten rahaston omistuksista muissa yhteisöissä johtuvia oikeuksia käytetään ja ne periaatteet, joita noudatetaan valittaessa omaisuudenhoitajia.

6 §

Talletussuojarahaston varojen sijoittamista koskevat erityiset säännökset

Sen lisäksi mitä 5 §:ssä säädetään, talletussuojarahaston varat on sijoitettava velkasitoumuksiin, joihin EU:n vakavaraisuusasetuksen nojalla sovelletaan luottoriskin pääomavaatimusta laskettaessa enintään 50 prosentin riskipainoa, jollei hallitus erityisestä syystä päätä varojen sijoittamisesta muihin sellaisiin arvopapereihin, joihin liittyvä riski ei merkittävästi poikkea tässä momentissa tarkoitettujen velkasitoumusten riskistä.

Rahaston varoja ei saa sijoittaa talletuspankin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yhteisön osakkeisiin tai osuuksiin eikä muihin talletussuojamaksua suorittavan pankin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yhteisön taikka pankin vakuusrahaston liikkeeseen laskemiin arvopapereihin. Rahaston varoja ei myöskään muulla tavalla saa sijoittaa talletussuojamaksua suorittavaan talletuspankkiin tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yhteisöön taikka pankin vakuusrahastoon.

Mitä 2 momentissa säädetään talletuspankista, sovelletaan myös ulkomaiseen luottolaitokseen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yhteisöön, joka on velvollinen suorittamaan talletussuojamaksua.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei estä rahaston varojen sijoittamista sijoitusrahastolain (48/1999) 11 luvussa tarkoitettuihin sijoitusrahastoihin.

Talletussuojarahaston maksuvalmiuden on oltava rahaston toimintaan nähden riittävällä tavalla turvattu. Sijoituksista saatava tuotto lisätään talletussuojarahaston pääomaan.

7 §

Rahaston riskienhallinta

Virastolla on oltava tehokkaat ja luotettavat hallinto- ja ohjausjärjestelmät talletussuojarahaston varoihin ja korvausten suorittamiseen kohdistuvien riskien tunnistamiseksi, hallitsemiseksi, rajoittamiseksi, seuraamiseksi ja riskeistä raportoimiseksi sekä riittä-

vät maksuvalmiusjärjestelyt korvausten suorittamiseksi tallettajille 5 luvun 10 §:ssä säädetyssä ajassa.

Viraston on säännöllisesti vähintään kolmen vuoden välein tehtävin kuormituskokein varmistettava, että sen omat sekä talletuspankkien tietojärjestelmät ovat riittävät tässä luvussa säädettyjen velvoitteiden täyttämiseksi.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, siinä tarkoitetut kuormituskokeet on tehtävä lisäksi viivytyksettä sen jälkeen, kun talletussuojamaksua on velvollinen suorittamaan uusi merkittävä talletuspankki taikka talletuspankkien tai viraston tietohallintojärjestelmiä on merkittävästi muutettu.

Talletuspankkien tämän pykälän nojalla virastolle toimittamia tietoja saadaan käyttää ainoastaan tässä pykälässä tarkoitettujen kuormituskokeiden tekemiseen eikä tietoja saa säilyttää pitempään kuin kuormituskokeiden tekemiseksi on tarpeen.

Mitä 1 momentissa säädetään hallinto- ja ohjausjärjestelmistä ja varoihin ja korvausten suorittamiseen kohdistuvista riskeistä, sovelletaan myös 4 luvussa tarkoitettuun kriisinratkaisurahastoon.

8 §

Lainanotto ja lainananto

Rahastolle voidaan valtioneuvoston luvalla ja sen määräämillä ehdoilla ottaa lainaa eduskunnan talousarvion käsittelyn yhteydessä myöntämien lainanottovaltuuksien rajoissa. Lainojen korot ja takaisinmaksu suoritetaan rahaston varoista.

Kriisinratkaisurahasto voi lainata toisen ETA-valtion kriisinratkaisurahastoa vastaavalta rahastolta varoja, jos:

1) 4 luvun 6 §:n mukaisesti perityt vakausmaksut eivät riitä kriisinratkaisurahaston käytöstä aiheutuvien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen;

2) 4 luvun 7 §:ssä tarkoitetut ylimääräiset jälkikäteen suoritettavat vakausmaksut eivät ole välittömästi käytettävissä; ja

3) muita vaihtoehtoisia rahoitusjärjestelyjä ei ole kohtuullisin ehdoin välittömästi käytettävissä.

Lainasopimuksessa on sovittava kaikille lainanantajille yhdenmukaiset korko-, takaisinmaksuaika- ja muut ehdot, jollei virasto ja kaikki lainanantajat yhdessä toisin sovi.

Kriisinratkaisurahasto voi antaa lainaa toiselle kriisinratkaisurahastoa vastaavalle ETA-valtion rahastolle valtioneuvoston suostumuksella.

4 luku

EU:n yhteiseen kriisinratkaisurahastoon kerättävä EU:n vakausmaksu ja kansalliseen kriisinratkaisurahastoon kerättävä vakausmaksu

EU:n yhteinen kriisinratkaisurahasto

1 §

EU:n vakausmaksun määräytyminen

Maksuvelvollisen on suoritettava viraston hallinnoimaan kriisinratkaisurahastoon vuosittain toukokuun 31 päivään mennessä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 70 ja 71 artiklan mukaisesti määräytyvä EU:n vakausmaksu. EU:n vakausmaksun määrää suoritettavaksi virasto.

2 §

EU:n vakausmaksujen maksumenettely

Viraston on laskettava kunkin maksuvelvollisen EU:n vakausmaksun määrä ja huolehdittava EU:n vakausmaksujen keräämisestä EU:n kriisinratkaisuasetuksen ja valtiosopimuksen mukaisesti. Vakausmaksujen määräytymisestä säädetään lisäksi erikseen Euroopan komission asetuksella.

Virasto voi antaa tarkempia määräyksiä EU:n vakausmaksun maksumenettelystä.

Vuosittain kerättävän EU:n vakausmaksun määrää voidaan alentaa kriisinratkaisurahaston EU:n vakausmaksun sijoittamisesta kertyneitä tuottoja vastaavalla määrällä.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä EU:n vakausmaksujen maksuunpanosta ja tietojen ilmoitusmenettelystä.

3 §

EU:n vakausmaksujen siirtäminen

Viraston on siirrettävä 1 ja 2 §:n mukaan kerättävät EU:n vakausmaksut vuosittain viimeistään kesäkuun 30 päivänä EU:n kriisinratkaisuasetuksessa tarkoitettuun rahastoon siten kuin mainitussa asetuksessa säädetään ja valtiosopimuksessa on sovittu.

4 §

Viittaus EU:n kriisinratkaisuasetukseen ja valtiosopimukseen

EU:n vakausmaksun tavoitetasosta, maksuosuuden määräytymisestä, ylimääräisen EU:n vakausmaksun keräämisestä ja EU:n vakausmaksujen käytöstä säädetään EU:n kriisinratkaisuasetuksen 69—71 artiklassa ja valtiosopimuksen 3—5 artiklassa.

Kriisinratkaisurahasto

5 §

Kansallinen vakausmaksu ja kriisinratkaisurahaston tavoitetaso

Sijoituspalveluyrityksen tulee suorittaa viraston hallinnoimaan kriisinratkaisurahastoon vuosittain viimeistään toukokuun 31 päivänä 6 §:n mukaisesti määräytyvä vakausmaksu.

Sijoituspalveluyritysten vakausmaksut on kartutettava mahdollisimman tasaisesti siten, että niiden summa täyttää viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2024 kriisinratkaisurahastolle asetetun tavoitetason. Tavoitetaso lasketaan osuutena sijoituspalveluyrityksille ja luottolaitoksille yhteensä määritetystä tavoitetasosta, joka on yksi prosentti korvauskelpoisista talletuksista.

Kriisinratkaisurahaston tavoitetaso määräytyy osuutena 2 momentissa tarkoitetusta laskennallisesta tavoitetasosta siten, että se vastaa sijoituspalveluyritysten yhteenlaskettujen velkojen määrän, josta vähennetään omat varat, osuutta kaikkien vakausmaksua kartuttavien sijoituspalveluyritysten ja EU:n vakausmaksua kartuttavien luottolaitosten velkojen kokonaismäärästä, josta vähennetään näiden omat varat ja korvauskelpoiset talletukset.

Sijoituspalveluyritysten on vuosittain suoritettava määrä, joka vastaa yhteensä 10:tä prosenttia tavoitetasosta.

Jos vakausmaksujen määrä laskee alle tavoitetason 2 momentissa säädetyn määräajan jälkeen, virasto perii vakausmaksuja siihen asti, että tavoitetaso on saavutettu.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä vakausmaksun maksuunpanosta ja tietojen ilmoitusmenettelystä.

6 §

Kansallisen vakausmaksun määräytymisperusteet

Sijoituspalveluyrityksen vuotuinen maksuosuus kaikkien sijoituspalveluyritysten yhteenlasketusta vakausmaksusta määräytyy suhteuttamalla sen velkojen kokonaismäärä lukuun ottamatta omia varoja kaikkien Suomessa toimivien sijoituspalveluyritysten velkojen kokonaismäärään lukuun ottamatta omia varoja.

Vakausmaksujen määräytymisestä säädetään lisäksi erikseen Euroopan komission asetuksella.

7 §

Ylimääräiset kansalliset vakausmaksut

Jos rahaston varat eivät ole riittävät sijoituspalveluyrityksen kriisinratkaisutoimien aiheuttamien tappioiden, kustannusten tai muiden menojen kattamiseen, sijoituspalveluyrityksiltä peritään ylimääräisiä vakausmaksuja 6 §:n mukaisesti, kunnes rahaston tavoitetaso on saavutettu. Vuosittainen ylimääräinen vakausmaksu saa olla enintään kolme kertaa suurempi kuin vuotuisten vakausmaksujen määrä.

Virasto voi päättää olla perimättä osittain tai kokonaan ylimääräisiä maksuja enintään kuuden kuukauden ajan, jos vakausmaksun suorittaminen vaarantaisi sijoituspalveluyrityksen maksuvalmiuden tai maksukyvyn. Vakausmaksun perimistä voidaan siirtää sijoituspalveluyrityksen hakemuksesta enintään kaksi kertaa.

8 §

Kansallisten vakausmaksujen käyttö

Virasto voi käyttää vakausmaksuja sijoituspalveluyrityksen kriisinratkaisutoimien kustannusten kattamiseen. Näitä kriisinratkaisutoimia ovat:

1) kriisinratkaisutoimien kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen, sen tytäryrityksen, kriisinratkaisulain 11 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun omaisuudenhoitoyhtiön tai edellä mainitun lain 10 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitetun väliaikaisen laitoksen varojen tai velkojen takaaminen;

2) lainan myöntäminen kriisinratkaisutoimien kohteena olevalle sijoituspalveluyritykselle, sen tytäryritykselle, omaisuudenhoitoyhtiölle tai väliaikaiselle laitokselle;

3) kriisinratkaisutoimien kohteena olevan sijoituspalveluyrityksen omaisuuserien ostaminen;

4) rahoitusosuuksien suorittaminen omaisuudenhoitoyhtiölle tai väliaikaiselle laitokselle;

5) kriisinratkaisutoimien kohteena olevalle sijoituspalveluyritykselle tehtävä suoritus, joka on tehty velan nimellisarvon alentamisen sijaan kriisinratkaisulain 8 luvun 5 ja 6 §:n mukaisesti, jos virasto on alentanut velkojen arvoa ja on päättänyt jättää osan veloista arvonalennuksen ulkopuolelle mainitun luvun 5 §:n mukaisesti;

6) vapaaehtoinen laina muille rahoitusjärjestelyille;

7) 1—6 kohdassa tarkoitettujen toimien yhdistelmä.

Virasto voi käyttää vakausmaksuja myös 1 momentissa tarkoitettuihin toimiin, jos virasto luovuttaa sijoituspalveluyrityksen kriisinratkaisulain 9 luvun mukaisesti laitoksen liiketoiminnan ostajalle.

9 §

Kriisinratkaisurahaston osallistuminen ryhmäkriisinratkaisuun

Kriisinratkaisurahasto voi osallistua sijoituspalveluyrityksen ryhmäkriisinratkaisuun, jos kriisinratkaisulain 14 luvun 13 §:n edellytykset täyttyvät.

10 §

Valvonta

Finanssivalvonta valvoo 1 ja 5 §:ssä säädetyn maksuvelvollisuuden noudattamista.

5 luku

Talletussuoja

1 §

Talletussuojarahaston tehtävä

Talletuspankkien tallettajien saamisten turvaamiseksi on viraston hallinnoima talletussuojarahasto.

Talletuspankin on kuuluttava talletussuojajärjestelmään.

2 §

Talletuspankin sisäiset järjestelmät ja virastolle annettavat tiedot

Talletuspankilla on oltava sisäiset järjestelmät sen varmistamiseksi, että kunkin tallettajan korvauskelpoisten ja korvattavien talletusten määrä voidaan jatkuvasti selvittää.

Talletuspankkien on toimitettava virastolle pyynnöstä 1 momentissa tarkoitetut tiedot.

3 §

Talletussuojarahaston varojen vähimmäistaso

Talletussuojarahastossa on oltava varoja vähintään määrä, joka vastaa 0,8 prosenttia talletuspankkien korvattavien talletusten määrästä.

4 §

Talletussuojamaksu ja talletussuojajärjestelmän liittymismaksu

Jos talletussuojarahaston varojen määrä laskee alle 3 §:ssä säädetyn määrän, talletuspankin on vuosittain suoritettava virastolle

5 §:n mukaisesti laskettu talletussuojamaksu, joka on käytettävä talletussuojarahaston kartuttamiseen 3 §:n mukaiselle vähimmäistasolle. Talletussuojarahaston vähimmäistasosta enintään 30 prosenttia voi muodostua talletuspankkien maksusitoumuksista.

Uuden talletuspankin on suoritettava talletussuojajärjestelmän liittymismaksu, jonka kokonaismäärä on 0,8 prosenttia talletuspankin korvattavien talletusten yhteenlasketusta määrästä. Liittymismaksu on suoritettava kokonaisuudessaan kymmenessä vuodessa liittymisestä siten, että kunakin vuonna on suoritettava vähintään kymmenesosa liittymismaksun kokonaismäärästä. Ensimmäisenä vuonna on suoritettava määrä, joka vastaa vähintään yhtä kymmenesosaa talletuspankilla liittymisvuotta seuraavan toisen kalenterivuoden päättyessä olevien korvattavien talletusten arvioidun määrän perusteella lasketusta liittymismaksun kokonaismäärästä. Vuotuista liittymismaksua on lisättävä tai vähennettävä samassa suhteessa kuin talletuspankin korvattavien talletusten määrä kunakin vuonna kasvaa tai vähenee.

Mitä 2 momentissa säädetään, ei sovelleta talletuspankkiin, joka muodostuu talletussuojamaksua suorittavien talletuspankkien sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen seurauksena. Jos talletuspankki muodostuu talletussuojamaksua suorittavien yhden tai useamman talletuspankin ja ulkomaisen talletuspankin sulautumisen seurauksena, 2 momentissa tarkoitettu liittymismaksu lasketaan ulkomaisten talletuspankkien korvattavien talletusten yhteismäärän perusteella.

Rahastoon suoritettuja maksuja ei palauteta talletuspankille, vaikka talletussuojarahaston varat ylittävät 3 §:n mukaisen vähimmäistason.

Valtioneuvoston asetuksella voidaan antaa tarkempia säännöksiä talletussuojamaksun ja liittymismaksun maksuunpanosta ja tietojen ilmoitusmenettelystä.

5 §

Talletussuojamaksun määrä

Vuotuinen talletussuojamaksu määräytyy talletuspankin vakavaraisuuden ja korvattavien talletusten määrän perusteella siten, että talletuspankin EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti laskettujen riskien kattamiseksi vaadittavien omien varojen vähimmäismäärän ja omien varojen suhde kerrotaan pankin 8 §:n 1 ja 2 momentin perusteella korvattavien talletusten yhteismäärällä ja näin saatu määrä kerrotaan tämän pykälän 2 momentin mukaisella kertoimella.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kerroin määräytyy kultakin vuodelta siten, että talletussuojarahaston varat saavuttavat 3 §:n mukaisen vähimmäistason viimeistään kuudentena kalenterivuotena sen jälkeen, kun rahaston varojen määrä alitti 3 §:ssä säädetyn vähimmäistason.

Jos talletuspankkia valvotaan EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti sen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella, talletussuojamaksu lasketaan riskien kattamiseksi vaadittavien konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärän ja konsolidoitujen omien varojen perusteella kerrottuna konsolidointiryhmään kuuluvien luottolaitosten korvattavien talletusten määrällä.

Talletuspankkien yhteenliittymään kuuluville talletuspankeille lasketaan yhteinen talletussuojamaksu talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain (599/2010) 19 §:n mukaisesti lasketun yhteenliittymään kuuluvien yhteisöjen yhdistellyn vakavaraisuuden perusteella niin kuin yhteenliittymä olisi yksi luottolaitos. Yhteenliittymään kuuluvien pankkien talletussuojamaksun suorittaa talletussuojarahastolle yhteenliittymän keskusyhteisö. Keskusyhteisön suorittama talletussuojamaksu jaetaan sen jäsenluottolaitosten kesken maksettavaksi jäsenluottolaitosten 1 momentin mukaisesti lasketun omien varojen vähimmäismäärän suhteessa. Viraston luvalla talletussuojamaksu voidaan jakaa myös muulla tavalla.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu talletusten yhteismäärä, omien varojen määrä ja omien varojen vähimmäismäärä määräytyvät talletussuojamaksun suorittamista edeltävän tilikauden vahvistetun tilinpäätöksen perusteella.

Virasto antaa tarkemmat määräykset maksun suorittamisesta.

6 §

Lisärahoitus

Jos talletussuojarahaston varat eivät riitä korvausten maksamiseen, virasto voi velvoittaa talletuspankit suorittamaan ylimääräistä vuotuista talletussuojamaksua enintään määrän, joka vastaa vuosittain 0,5 prosenttia talletuspankin korvattavista talletuksista.

Jos talletussuojarahaston varat eivät riitä korvausten suorittamiseen tai tässä momentissa tarkoitetun lainan takaisinmaksuun 1 momentissa tarkoitetun ylimääräisen maksun perimisen jälkeenkään, virasto voi velvoittaa talletuspankit lainaamaan talletussuojarahastoon puuttuvat varat. Kunkin talletuspankin osuus määräytyy samassa suhteessa kuin sen osuus 4 §:n nojalla suoritettavista talletussuojamaksuista. Lainanotosta rahastolle säädetään 3 luvun 8 §:ssä.

Jos talletussuojarahaston sijoitettuja varoja ei voida riittävän nopeasti muuttaa rahaksi ennen korvausvelvollisuuden alkamista, rahastolle voidaan ottaa enintään vuodeksi kerrallaan tarvittava määrä lainaa korvausten suorittamiseksi 3 luvun 8 §:n mukaisesti.

Virasto voi lykätä talletuspankin tämän pykälän mukaista maksu- ja lainausvelvollisuutta, jos se on tarpeen talletuspankin vakavaraisuuden tai maksuvalmiuden turvaamiseksi.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset tässä pykälässä tarkoitetuista talletuspankeilta vaadittavien lainasopimusten ehdoista.

7 §

Talletussuojarahaston varojen käyttö

Talletussuojarahaston varoja ei saa käyttää muuhun tarkoitukseen kuin korvausten suorittamiseen tallettajille tämän luvun mukaisesti, ellei 2 momentista tai 14 tai 15 §:stä muuta johdu.

Virasto voi 9 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen sijasta päättää talletussuojarahaston varojen käyttämisestä sellaisen järjestelyn rahoittamiseen, jolla talletuspankin talletukset siirretään toisen suomalaisen talletuspankin vastattavaksi. Virasto voi tehdä tässä momentissa tarkoitetun päätöksen saatuaan 9 §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen tai virasto muuten toteaa talletuspankin maksukyvyttömäksi.

Virasto voi tehdä 2 momentissa tarkoitetun päätöksen, jos virastolla on perusteltua syytä olettaa, että päätöksen tekemättä jättäminen johtaisi korvausten maksamiseen tallettajille ja kumpikin seuraavista edellytyksistä täyttyy:

1) joko virastolle korvausten maksamisesta syntyvän takautumissaamisen ja korvausten maksamisesta aiheutuneiden hallinnollisten kustannusten yhteismäärä olisi suurempi kuin 2 momentin soveltamisesta talletussuojarahastolle talletuspankilta syntyvän takautumissaamisen määrä tai talletussuojarahaston varojen käyttö korvausten maksamiseen tallettajille talletuskannan siirron sijasta todennäköisesti vaarantaisi luottamuksen Suomen rahoitusjärjestelmän vakauteen; ja

2) talletusten siirtäminen toisen talletuspankin vastattavaksi ei olennaisesti vaikuta tallettajan mahdollisuuksiin käyttää talletustiliä.

Mitä 15 §:ssä säädetään viraston takautumisoikeudesta talletuspankkia kohtaan, sovelletaan vastaavasti viraston 2 momentin nojalla talletukset vastaanottavalle pankille suoritettuun määrään.

8 §

Korvattavat talletukset

Talletussuojarahaston varoista korvataan tallettajan samassa talletuspankissa olevat korvauskelpoiset talletukset, kuitenkin yhteensä enintään 100 000 euron määrään asti.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään korvauksen enimmäismäärästä, tallettajan saaminen suoritetaan täysimääräisesti talletussuojarahaston varoista, jos tallettaja osoittaa luotettavasti, että saaminen perustuu varoihin, jotka tallettaja on saanut omassa käytössä olleen asuntonsa myynnistä ja että varat käytetään uuden, tallettajan omaan käyttöön tulevan asunnon hankkimiseen. Edellytyksenä on lisäksi, että tallettajan asunnon myynnistä saamat varat on talletettu talletuspankin tilille enintään kuusi kuukautta ennen päivää, jona talletuspankki on 9 §:ssä

tarkoitetulla tavalla laiminlyönyt suorittaa tallettajalle korvattavan talletuksen. Tämän edellytyksen katsotaan täyttyneen, vaikka talletus kirjautuu tallettajan tilille vasta 9 §:ssä tarkoitetun ajankohdan jälkeen. Jollei muuta voida osoittaa, talletuspankin katsotaan laiminlyöneen talletuksen suorittamisen tässä momentissa tarkoitetulla tavalla sinä päivänä, jona tallettaja on tehnyt 9 §:n 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, taikka sitä aikaisempana päivänä, jona virasto on saanut toiselta tallettajalta mainitussa momentissa tarkoitetun ilmoituksen, jonka perusteella virasto on tehnyt mainitun pykälän 2 momentissa tarkoitetun päätöksen.

Sen estämättä, mitä edellä tässä pykälässä säädetään, tallettajalla, joka ei ole käyttänyt tiliä 24 kuukauteen, ei ole oikeutta korvaukseen, jos korvauksen määrä on pienempi kuin korvauksen suorittamisesta virastolle aiheutuvat kulut.

Jos rahastosta on jo aikaisemmin korvattu 1 ja 2 momentin mukaisesti tallettajan saamiset, rahastosta korvataan tallettajan samassa talletuspankissa olevat saamiset vain siltä osin kuin saamiset perustuvat varoihin, jotka on talletettu pankkiin tässä momentissa tarkoitetun korvauksen suorittamisen jälkeen.

Tätä pykälää sovellettaessa talletuspankkien yhteenliittymän jäsenenä olevia talletuspankkeja pidetään yhtenä talletuspankkina.

Korvauksen suorittamisesta sijoituspalvelulaissa tarkoitetusta korvausrahastosta säädetään mainitun lain 11 luvussa.

9 §

Maksuvelvollisuuden alkaminen

Jos talletuspankki ei ole suorittanut eräantyneitä ja riidattomia korvauskelpoisia talletuksia, tallettaja voi ilmoittaa asiasta virastolle.

Viraston on viiden työpäivän kuluessa 1 momentissa tarkoitetusta ilmoituksesta taikka saatuaan tiedon siitä, että talletuspankki on tuomioistuimen tai muun viranomaisen päätöksellä todettu maksukyvyttömäksi, päätettävä, onko talletukset korvattava talletussuojarahaston varoista.

Maksuvelvollisuuden määräämisen edellytyksenä on, että 1 momentissa tarkoitetun saamisen maksamatta jääminen on saadun selvityksen perusteella johtunut pankin maksu- tai muista taloudellisista vaikeuksista eivätkä vaikeudet viraston arvion mukaan ole tilapäisiä. Viraston on tehtävä tässä pykälässä tarkoitettu päätös yhteistyössä Finanssivalvonnan ja Suomen Pankin kanssa.

Viraston on arvioidessaan 2 momentissa tarkoitettujen vaikeuksien tilapäisyyttä otettava huomioon talletuspankkien yhteenliittymästä annetun lain 5 luvussa tarkoitettu yhteenliittymän jäsenluottolaitosten keskinäinen vastuu.

Viraston on ilmoitettava 2 momentissa tarkoitetusta päätöksestään päätöksen kohteena olevalle talletuspankille, sen tallettajille, valtiovarainministeriölle ja Finanssivalvonnalle sekä, jos talletuspankki kuuluu luottolaitostoiminnasta annetun lain 13 luvussa tarkoitettuun vakuusrahastoon, tälle vakuusrahastolle. Jos pankilla on ulkomailla sivuliike, päätöksestä on lisäksi ilmoitettava sivuliikkeen sijaintivaltion valvontaviranomaiselle ja talletussuojarahastolle. Viraston on lisäksi julkisella kuulutuksella ilmoitettava, mihin toimenpiteisiin tallettajien on ryhdyttävä saamistensa turvaamiseksi. Kuulutus on julkaistava myös talletuspankin toimialueella ilmestyvissä suurimmissa päivälehdissä suomeksi ja ruotsiksi.

Edellä 2 momentissa tarkoitetun viraston päätöksen toteuttamiseksi talletuspankin on toimitettava virastolle tiedot tallettajista ja heidän 8 §:n mukaan korvattavista talletuksistaan. Virasto ei saa antaa tietoja muille kuin sellaisille viranomaisille, joilla luottolaitostoiminnasta annetun lain 15 luvun 14 §:n mukaan on oikeus saada salassa pidettäviä tietoja.

10 §

Korvausten maksaminen

Talletussuojarahastosta on ilman eri hakemusta suoritettava tallettajille 8 §:n mukainen korvaus seitsemän työpäivän kuluessa 9 §:ssä tarkoitetusta viraston päätöksestä, jollei 2 momentista muuta johdu. Jos talletuspankki on ennen 9 §:ssä tarkoitettua päätöstä asetettu selvitystilaan tai konkurssiin, tässä momentissa säädetty määräaika lasketaan selvitysti-

laan tai konkurssiin asettamista koskevasta päätöksestä.

Virasto voi päättää enintään kolmen kuukauden lisäajan myöntämisestä korvauksen maksamiseen, jos:

1) tallettajan oikeus korvaukseen on epäselvä;

2) tallettajan oikeutta talletuksen käyttöön on viranomaisen päätöksellä rajoitettu;

3) talletustiliä ei ole käytetty 24 kuukauteen;

4) tallettajan saaminen suoritetaan 8 §:n 2 momentin nojalla täysimääräisesti; tai

5) kysymys on 11 §:ssä tarkoitetusta ulkomaiseen sivuliikkeeseen tehdystä talletuksesta.

Jos virastolla ei ole tarvittavia tietoja tallettajasta talletuksen korvaamiseksi 1 tai 2 momentissa säädetyssä ajassa, viraston on 2 momentissa säädetyssä ajassa talletettava korvaus aluehallintavirastoon noudattaen, mitä rahan, arvo-osuuksien, arvopaperien tai asiakirjain tallettamisesta velan maksuna tai vapautumiseksi muusta suoritusvelvollisuudesta annetussa laissa (281/1931) säädetään.

Korvaus suoritetaan euroina tai, jos talletus on tehty talletuspankin ulkomaisessa sivuliikkeessä, sivuliikkeen valtion valuutassa. Jos tilivaluutta on muu kuin euro tai sivuliikkeen valtion valuutta, korvaus voidaan suorittaa talletuksen tilivaluutassa tai euroina. Korvattava määrä muunnetaan euroiksi käyttäen sen päivän kurssia, jona virasto 9 §:n mukaisesti tekee korvausvelvollisuutta koskevan päätöksen.

11 §

Korvausten maksaminen sivuliikkeen tallettajalle

Jos talletuspankilla on sivuliike toisessa ETA-valtiossa, viraston on pyydettävä tämän valtion talletussuojarahastoa ilmoittamaan sivuliikkeen tallettajille korvausten maksamiseksi tarvittavat tiedot ja suorittamaan korvauksen. Viraston on annettava tarpeelliset tiedot ja ohjeet toisen ETA-valtion talletussuojarahastolle ja asetettava tarvittavat varat tämän käytettäviksi.

Jos toisesta ETA-valtiosta olevalla talletuspankilla on sivuliike Suomessa, viraston on talletuspankin kotivaltion talletussuojarahaston pyynnöstä ilmoitettava sivuliikkeen tallettajille korvausten maksamiseksi tarvittavat tiedot ja suoritettava näille korvaus talletuspankin kotivaltion talletussuojarahaston antamien ohjeiden mukaisesti, jos mainittu viranomainen on asettanut viraston käytettäviksi korvausten maksamiseen tarvittavat varat.

Virasto voi tämän säännöksen estämättä sopia toisen ETA-valtion talletussuojasta vastaavan viranomaisen kanssa siitä, että tässä pykälässä tarkoitettujen tietojen antaminen ja korvausten suorittaminen toteutetaan muulla tavalla, jos se ei heikennä tallettajan asemaa.

12 §

Talletuspankin toimiluvan perumisen vaikutus talletussuojaan

Päättäessään Finanssivalvonnasta annetun lain 26 §:n nojalla talletuspankin toimiluvan perumisesta, Finanssivalvonta voi esittää virastolle, että talletukset korvataan tämän lain mukaisesti.

13 §

Talletuskannan siirron vaikutus talletussuojaan

Sen estämättä, mitä 8 §:n 1 momentissa säädetään korvattavasta enimmäismäärästä, mainitun lainkohdan nojalla korvattava talletus, joka on siirtynyt toiseen talletuspankkiin sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen johdosta, korvataan samaan määrään saakka kuin ennen talletuksen siirtoa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Edellä 1 momenttia sovelletaan vaadittaessa maksettavaan talletukseen kolmen kuukauden ajan sulautumisen, jakautumisen tai liiketoiminnan luovutuksen täytäntöönpanon rekisteröinnistä.

Jos talletuspankin talletukset siirtyvät kokonaan tai osittain talletuspankin sulautumisen, jakautumisen, liiketoiminnan luovutuksen tai kotipaikan siirron johdosta korvattavaksi toisen ETA-valtion talletussuojarahastosta, viraston on luovutettava tälle siirtyviä talletuksia vastaava osuus talletuspankilta viimeisen 12 kuukauden aikana ennen sulautu-

misen, jakautumisen, liiketoiminnan luovutuksen tai kotipaikan siirron rekisteröintiä perityistä talletussuojamaksuista, lukuun ottamatta 6 §:ssä tarkoitettuja ylimääräisiä talletussuojamaksuja.

Talletuspankin on vähintään kuusi kuukautta ennen 1 momentissa tarkoitettua talletusten siirtymistä ilmoitettava siitä virastolle ja 3 momentissa tarkoitetun ETA-valtion talletussuojarahastolle.

Talletuspankki on velvollinen suorittamaan 4 ja 6 §:ssä tarkoitettuja talletussuojamaksuja siihen saakka, kunnes sulautuminen, jakautuminen, liiketoiminnan luovutus tai kotipaikan siirto on rekisteröity.

Tallettajan oikeudesta irtisanoa talletus tässä pykälässä tarkoitetuissa tapauksissa säädetään liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (1501/2001), säästöpankkilaissa (1502/2001) ja osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetussa laissa (423/2013).

14 §

Talletussuojarahaston varojen käyttö kriisinratkaisun rahoittamisessa

Virasto voi päättää talletussuojarahaston varojen käyttämisestä kriisinratkaisun kustannuksiin:

1) velkakirjojen nimellisarvon alentamisen yhteydessä enintään korvattavien talletusten tappioiden arvonalennusta vastaavaan määrään, joista se olisi vastannut muita samalla etusijalla olevia velkojia vastaavalla tavalla, jos talletuspankki olisi asetettu konkurssiin;

2) muun kriisinratkaisutoimen kuin velkakirjojen nimellisarvon alentamisen yhteydessä enintään korvattavien talletusten tappioiden määrään, joista se olisi vastannut muita samalla etusijalla olevia velkojia vastaavalla tavalla, jos talletuspankki olisi asetettu konkurssiin.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu suoritus on tehtävä rahana.

Talletussuojarahaston varoja voidaan käyttää enintään nettotappioiden määrään, joista se olisi vastannut, jos talletuspankki olisi asetettu konkurssiin.

Kun virasto päättää alentaa velkojen nimellisarvoa, talletussuojarahaston varoja ei saa käyttää talletuspankin uudelleen rahoittamiseksi taikka väliaikaisen laitoksen rahoittamiseksi.

Jos kerättyjen talletussuojamaksujen osuus nettotappioista on suurempi kuin osuus, joka talletuspankin konkurssissa olisi ollut katettava kriisinratkaisurahaston varoista, viraston on siirrettävä erotusta vastaava osuus talletussuojarahastoon.

Jos kriisinratkaisun kohteena olevan talletuspankin korvattavat talletukset siirretään toiseen talletuspankkiin, tallettajalla ei ole oikeutta saada korvausta talletussuojarahastosta siitä osasta kriisinratkaisun kohteena olevaan talletuspankkiin tekemiä talletuksia, joita ei siirretä, jos siirrettyjen varojen määrä on yhtä suuri tai suurempi kuin 3 momentissa säädetty suojan enimmäistaso.

15 §

Viraston takautumisoikeus

Virastolle syntyy takautumissaaminen talletuspankilta määrään, jolla talletuspankin talletuksia on korvattu talletussuojarahastolta tai muuten käytetty kriisinratkaisun kustannuksiin 14 §:n mukaisesti. Talletuspankilta takaisin perityt varat korkoineen on siirrettävä talletussuojarahastoon. Takautumissaamiselle maksettavaan korkoon sovelletaan korkolain (633/1982) 7 ja 12 §:ää. Virasto voi kokonaan tai osittain luopua tässä pykälässä tarkoitetusta saamisesta, jos saamisen maksaminen vaarantaisi talletuspankin taloudelliset toimintaedellytykset.

Tässä pykälässä tarkoitetulla takautumissaamisella on talletuspankin konkurssissa sama etuoikeus kuin korvatulla talletuksella olisi ollut.

16 §

Yhteistyö toisten ETA-valtioiden talletussuojarahastojen kanssa

Viraston on toimittava yhteistyössä ja huolehdittava riittävästä tietojenvaihdosta niiden ETA-valtioiden talletussuojarahastojen kanssa, joiden alueella talletuspankki tai toisesta

ETA-valtiosta oleva talletuspankki, jolla on Suomessa sivuliike, toimii.

Viraston on osaltaan myötävaikutettava siihen, että yhteistyötä koskevat periaatteet ja menettelyt vahvistetaan tarvittaessa kirjallisessa valvontapöytäkirjassa, jonka kaikki 1 momentissa tarkoitetut talletussuojarahastot allekirjoittavat.

17 §

Ilmoitusvelvollisuus Euroopan pankkiviranomaiselle

Viraston on vuosittain viimeistään 31 päivänä maaliskuuta ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle korvattavien talletusten yhteenlaskettu määrä ja talletussuojarahaston varojen määrä edellisen vuoden päättyessä.

18 §

Talletuspankin tiedottamisvelvollisuus

Talletuspankin on annettava tallettajilleen riittävät tiedot talletussuojasta sekä aiemmin annettujen tietojen muutoksista. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan tarkemmat säännökset ilmoitettavista tiedoista.

19 §

Valvonta

Tämän luvun ja sen nojalla annettujen säännösten ja määräysten noudattamista talletuspankissa valvoo Finanssivalvonta.

Finanssivalvonnan on viivytyksettä ilmoitettava virastolle, jos se havaitsee talletuspankissa merkittäviä puutteita tämän luvun säännösten noudattamisessa.

6 luku

Rahaston tilinpäätös ja tilintarkastus

1 §

Rahaston tilinpäätös ja tilintarkastus

Rahaston tilikausi on kalenterivuosi.

Viraston on laadittava erillinen tilinpäätös rahaston toiminnasta. Kriisinratkaisurahasto ja talletussuojarahasto on esitettävä tilinpäätöksessä erillisinä.

Valtiovarainministeriö asettaa vuosittain rahaston hallintoa, taloutta ja tilejä tarkastamaan kaksi tilintarkastajaa, joiden molempien tulee olla joko Keskuskauppakamarin hyväksymiä tilintarkastajia tai julkishallinnon ja -talouden tilintarkastajia.

Tilintarkastajien on tarkastettava rahaston hallinto, kirjanpito ja tilinpäätös. Tilintarkastajien on annettava kultakin tilikaudelta tilintarkastuskertomus, jossa on erityisesti lausuttava:

1) onko tilinpäätös laadittu tilinpäätöksen laatimista koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

2) antaako tilinpäätös oikeat ja riittävät tiedot rahaston toiminnan tuloksesta ja tuloksellisuudesta sekä taloudellisesta asemasta;

3) onko rahaston hallintoa ja toimintaa hoidettu sitä koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti;

4) tilinpäätöksen vahvistamisesta;

5) rahaston tuloksen käsittelystä viraston ehdottamalla tavalla.

Tilintarkastajien on tehtävä toimitetusta tilintarkastuksesta tilinpäätökseen merkintä, jossa viitataan tilintarkastuskertomukseen sekä lausutaan siitä, onko tilinpäätös laadittu hyvän kirjanpitotavan mukaisesti. Jos tilintarkastaja kesken tilikauden havaitsee merkittävää huomauttamista rahaston hallinnosta ja taloudesta, asiasta on viipymättä ilmoitettava valtiovarainministeriölle. Virasto ja rahasto ovat velvollisia avustamaan tarvittaessa tilintarkastajaa tarkastuksen suorittamisessa.

2 §

Rahaston tilinpäätöksen vahvistaminen

Rahaston tilinpäätöksen vahvistaa valtiovarainministeriö, joka päättää siinä yhteydessä niistä toimista, joihin rahaston tilinpäätös ja tilintarkastuskertomus sekä muut ministeriön hankkimat selvitykset ja arvioinnit rahaston taloudesta, toiminnasta ja tuloksellisuudesta antavat aihetta. Valtiovarainministeriön on päätettävä rahaston tilinpäätöksen vahvistamisesta viimeistään varainhoitovuotta seuraavan huhtikuun 30 päivänä.

3 §

Rahaston vuosikertomus

Sen lisäksi, mitä valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) 21 a §:ssä säädetään valtiontalouden ulkopuolisen rahaston tilinpäätöksestä, kirjanpidosta ja laskentatoimesta, rahaston vuosikertomuksessa on esitettävä erikseen kriisinratkaisurahaston ja talletussuojarahaston toiminta. Vuosikertomuksesta on käytävä ilmi eroteltuna rahastoittain tulot ja menot kalenterivuodelta sekä varat ja velat tilikauden päättyessä.

4 §

Valtiontalouden tarkastusviraston tarkastusoikeus

Valtiontalouden tarkastusviraston oikeudesta tarkastaa rahastoa säädetään valtiontalouden tarkastusvirastosta annetun lain (676/2000) 2 §:ssä.

7 luku

Erinäiset säännökset

1 §

Yhteistyö valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan sekä muiden viranomaisten kanssa

Viraston on tehtävä yhteistyötä valtiovarainministeriön, Suomen Pankin ja Finanssivalvonnan kanssa kriisinratkaisulaissa säädettyjen kriisinratkaisutoimien suunnittelussa ja valmistelussa, tehtyjen päätösten seurannassa sekä talletussuojamaksujen, vakausmaksujen ja EU:n vakausmaksujen määräämisessä.

Viraston on lisäksi tehtävä yhteistyötä muiden kotimaisten viranomaisten ja kriisinratkaisuneuvoston kanssa.

2 §

Oikeus saada tietoja

Virastolla on sen estämättä mitä tietojen salassapidosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999) tai muualla laissa säädetään, oikeus saada viipymättä kaikki sen tehtävien hoitamiseksi välttämättömät tiedot Suomen Pankilta ja Finanssivalvonnalta sekä muilta viranomaisilta.

Virastolla on lisäksi sen estämättä, mitä tietojen salassapidosta viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa tai muualla laissa säädetään, oikeus saada viipymättä Suomen Pankilta ja Finanssivalvonnalta tiedot, jotka saattavat vaikuttaa merkittävästi rahoitusmarkkinoiden vakauteen tai muuten merkittävästi rahoitusmarkkinoiden kehitykseen tai aiheuttaa merkittäviä häiriöitä rahoitusjärjestelmän toiminnassa.

3 §

Velvollisuus antaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, viraston on salassapitosäännösten estämättä viipymättä luovutettava valtiovarainministeriölle, Suomen Pankille ja Finanssivalvonnalle hallussaan olevat tiedot asioista, jotka viraston arvion mukaan saattavat vaikuttaa merkittävästi rahoitusmarkkinoiden vakauteen tai rahoitusmarkkinoiden kehitykseen taikka aiheuttaa merkittäviä häiriöitä rahoitusjärjestelmän toiminnassa, tai vaikuttaa luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen toiminnan jatkuvuuteen.

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, viraston on salassapitosäännösten estämättä viipymättä luovutettava muille kuin 1 momentissa tarkoitetuille viranomaisille tiedot, jotka ovat välttämättömiä niiden lakisääteisten tehtävien suorittamiseksi, jollei tästä tai muusta laista muuta johdu.

4 §

Rahoitusmarkkinoilla toimivan oikeushenkilön velvollisuus antaa tietoja

Rahoitusmarkkinoilla toimivan oikeushenkilön ja tämän palveluksessa olevan luonnollisen henkilön on salassapitosäännösten estämättä ilman aiheetonta viivytystä toimitettava virastolle sen pyytämät tiedot ja selvitykset, jotka ovat välttämättömiä virastolle tässä laissa tai kriisinratkaisulaissa säädetyn tehtävän hoitamiseksi.

5 §

Uhkasakko

Jos rahoitusmarkkinoilla toimiva oikeushenkilö tai sen palveluksessa oleva luonnollinen henkilö toiminnassaan laiminlyö noudattaa viraston tämän lain tai kriisinratkaisulain nojalla antamaa määräystä tai kieltoa, virasto voi päätöksellään velvoittaa rahoitusmarkkinoilla toimivan oikeushenkilön täyttämään velvollisuutensa, jos laiminlyönti ei ole vähäinen. Virasto voi asettaa päätöksensä tehosteeksi uhkasakon.

6 §

Muutoksenhaku

Viraston tämän lain nojalla antamaan päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen.

Virastolla on oikeus hakea valittamalla muutosta Helsingin hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on muuttanut tai kumonnut viraston tekemän päätöksen. Muilta osin muutoksenhausta säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Viraston päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei muutoksenhakuviranomainen toisin määrää tai asiasta muualla laissa toisin säädetä.

7 §

Uhkasakon täytäntöönpano

Tämän lain perusteella maksettavaksi tuomittu uhkasakko korkoineen on suoraan ulosottokelpoinen. Sen perimisestä säädetään verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa (706/2007).

8 §

Vakausmaksun ja talletussuojamaksun viivästyskorko ja periminen ulosottotoimin

Jos vakausmaksu tai talletussuojamaksu viivästyy, sille on maksettava korkolain 4 §:n 1 momentin mukainen viivästyskorko.

Tämän lain perusteella määrätty vakausmaksu tai talletussuojamaksu korkoineen saadaan periä ilman tuomiota tai päätöstä siinä järjestyksessä kuin verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa säädetään.

9 §

Rikemaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 38 §:n 1 momentissa säädetyn lisäksi siinä tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään mainitussa pykälässä tarkoitettu rikemaksu, ovat tämän lain 4 luvun 1 §:n säännös EU:n vakausmaksun maksuvelvollisuudesta ja 5 §:n säännös kansallisen vakausmaksun maksuvelvollisuudesta sekä 5 luvun 4 §:n säännös talletussuojamaksun maksuvelvollisuudesta.

10 §

Hallinnollisten seuraamusten määrääminen ja täytäntöönpano

Hallinnollisten seuraamusten määräämisestä, julkistamisesta, täytäntöönpanosta ja käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa.

8 luku

Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

1 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Ennen tämän lain voimaantuloa valtiovarainministeriö voi ryhtyä tarvittaviin toimenpiteisiin viraston ylijohtajan ja tämän sijaisen nimittämiseksi sekä viraston toiminnan muuksi järjestämiseksi.

Valtiovarainministeriö hoitaa virastolle kuuluvia tässä laissa tarkoitettuja tehtäviä siihen saakka, kun virasto on toimintakykyinen, kuitenkin enintään 1 päivään tammikuuta 2016.

2 §

Siirtymäsäännökset

Poiketen siitä, mitä 5 luvun 10 §:n 1 momentissa säädetään, korvauksen suorittamisen enimmäismaksuaika on:

1) 20 työpäivää 31 päivään joulukuuta 2018;

2) 15 työpäivää 1 päivästä tammikuuta 31 päivään joulukuuta 2019.

Edellä 1 momentista poiketen, tallettajalle on 1 päivästä tammikuuta 2016 suoritettava korvauksena viimeistään viidentenä työpäivänä 5 luvun 10 §:n 1 momentissa tarkoitetun määräajan päättymisen jälkeen 1 000 euroa tai tallettajan vaatima pienempi määrä, kuitenkin enintään tallettajalle 5 luvun 8 §:n nojalla korvattava enimmäismäärä, jos tallettaja vaatii sitä ennen viimeksi mainitun määräajan päättymistä ja esittää tallettajan henkilökohtaiseen taloudelliseen asemaan liittyvän riittävän perusteen.

Talletuspankin on suoritettava virastolle vuotuinen talletussuojamaksu, joka on käytettävä talletussuojarahaston kartuttamiseen 5 luvun 3 §:n mukaiselle vähimmäistasolle. Vuotuiset maksut on maksettava kunkin kalenterivuoden kesäkuun viimeisenä päivänä. Talletussuojarahaston tavoitetaso on saavutettava viimeistään 3 päivänä heinäkuuta 2024.

Viraston on huolehdittava siitä, että talletussuojarahaston tehtäviin ja mahdollisesti siirtyvään omaisuuteen liittyvät sitoumukset siirretään asianmukaisesti virastolle ja rahastolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015 niin kuin tässä laissa ja luottolaitostoiminnasta annetussa laissa säädetään.

Talletussuojarahaston asiamiehen työsuhde muuttuu tämän lain voimaan tullessa virkasuhteeksi.

Maksuvelvollisen 4 luvussa tarkoitetun vakausmaksun osuus vuotuisesta maksusta lasketaan vuonna 2015 osuutena sen velkojen kokonaismäärästä lukuun ottamatta sen omia varoja ja korvattavia talletuksia suhteessa kaikkien suomalaisten luottolaitosten velkojen kokonaismäärään, lukuun ottamatta niiden omia varoja ja korvattavien talletusten määrää. Maksuvelvollisten on suoritettava vuoden 2015 aikana määrä, joka vastaa 0,1 prosenttia suomalaisten luottolaitosten kaikkien korvattavien talletusten kokonaismäärästä. Edellä 4 luvun 1 §:stä ja 5 §:n 1 momentista poiketen luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen on suoritettava vuonna 2015 kerättävä vakausmaksu ja EU:n vakausmaksu viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2015.

Mitä 4 luvun 8 §:ssä säädetään, sovelletaan vuonna 2015 myös maksuvelvolliseen.

Sen mukaan, mitä valtion vuoden 2015 talousarviossa päätetään, varoja voidaan siirtää rahoitusvakausrahastoon edelleen siirrettäväksi EU:n vakausmaksuna EU:n yhteiseen kriisinratkaisurahastoon siten kuin valtiovarainministeriö tarkemmin määrää.

Virasto ottaa huomioon 4 luvussa tarkoitettuja vakausmaksuja määritettäessä väliaikaisesta pankkiverosta annetun lain (986/2012) nojalla sen voimassaoloaikana kerätyn rahoitusvakausrahastoon siirretyn pankkiveron siten, että maksuvelvollisten vakausmaksua pienennetään vuodesta 2015. Pankkivero luetaan verovelvollisten laitosten hyväksi vuodesta 2015 lukien vakausmaksua määritettäessä samassa suhteessa kuin ne ovat suorittaneet pankkiveroa niin kauan kuin varat riittävät.

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Valtiovarainministeri *Antti Rinne*

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ EDITA PRIMA OY / EDITA PUBLISHING OY ISSN 1455-8904 / 1237-3419 (painettu)